

Museos, arqueologia, democràcia y crisis

Publicat per [Interacció](#) [1] el 25/07/2013 - 12:07 | Última modificació: 29/07/2015 - 14:05

Estudi de Rafael Azuar – arqueòleg, actual conservador tècnic i antic director (1995-2006) del Museo Arqueológico d'Alacant – sobre la situació dels museus a l'estat espanyol en general i dels museus arqueològics en particular. Analitza com l'actual crisi econòmica els està afectant i quines són les seves perspectives de futur.

L'autor assenyala que la crisi ha suposat una reducció dràstica de l'activitat arqueològica, la paralització d'alguns projectes i la desaparició d'un important nombre d'empreses d'arqueologia. Considera que aquesta frenada influirà en l'evolució dels museus d'arqueologia que, a més a més, pateixen les retallades pressupostaries per part de les administracions públiques, la qual cosa ha reduït el capítol de projectes, equipaments i plantilles. Està d'acord en què la crisi pot ser una oportunitat per als museus i el tancament d'una etapa, però considera imprescindible fer una anàlisi en profunditat que permeti comprendre i interpretar la situació actual per poder desenvolupar polítiques culturals basades en la planificació i en l'acompliment d'objectius correctors de situacions anteriors que aproximïn els museus als ciutadans.

Amb aquesta finalitat, «[Museos, arqueología, democracia y crisis](#) [2]» obre amb una anàlisi de la situació dels museus a partir de dades estadístiques del 2008 i la compara amb els museus de la resta d'Europa. En els primers capítols es revisa, per comunitats autònomes, la ratio de museus, la titularitat, el personal, els equipaments, la incorporació de les tecnologies de la informació i la comunicació i la inversió autonòmica en museus. El tercer capítol està dedicat als museus arqueològics, el seu número, titularitat, geografia i història. A continuació estudia l'actual museologia contextual i la gestió social, integral i sostenible del patrimoni arqueològic, així com l'evolució del monument històric al museu monogràfic, d'aquest al museu de lloc, els parcs arqueològics, els centres d'interpretació i les aules arqueològiques, i dels museus de jaciments/llocs musealitzats en contextos urbans. El capítol cinc es fixa en els marcs jurídics de les diverses lleis autonòmiques de patrimoni i museus i en la relació entre els museus d'arqueologia i la construcció i la identitat territorial i autonòmica. El sis es centra en la demanda i en el públic actual, cada vegada més nombrós, però amb trets diferents al públic del segle passat, l'autor recorda que és imprescindible conèixer-lo bé per orientar els museus o planificar la creació de nous. Finalment, Azuar es planteja cap a on es dirigeixen o dirigien els museus arqueològics fins la irrupció de la crisi, que semblava abandonar la idea de museu arqueològic com a temples de la 'identitat' i de la 'memòria', per deixar pas a noves expressions museístiques com serien els museus de comunitat, els museus territori, els museus de la pau, etc. Considera que en temps de crisi cal apostar per la cultura i ja què el progrés dels pobles depèn de l'educació i la cultura dels ciutadans, i recorda que a Espanya hi ha molts exemples en què apostar pels museus ha suposat el canvi i el desenvolupament econòmic per a moltes ciutats (Guggenheim de Bilbao, Consorci Cartagena Puerto de Culturas) i pobles en procés d'abandonament que gràcies a projectes de recuperació del seu patrimoni, avui són llocs en vies de creixement i desenvolupament.

Podeu consultar aquest llibre al [Centre d'Informació i Documentació](#) [3]

Etiquetes: estructura de mercat

Etiquetes: arqueologia

- [4]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/CIDOC/blogs/2013/07/25/museos-arqueologia-democracia-y-crisis-rafael-azuar-ruiz>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <http://cercles.vtlseurope.com:8098/lib/item?id=chamo:10853&theme=CERC>

[3] <http://cercles.diba.cat>

[4] <https://interaccio.diba.cat/node/4116>